

Udfibningsstæder, der allerede have berøvet den en stor Del af dens Opland; og det vil blive endnu værre for den, hvis denne Odense—Svendborgbane bliver anlagt, uden at Faaborg kommer i Forbindelse med den. Nyborg kan bedre konkurrere, fordi den har Baneforbindelse til den ene Side, men en stor Del af sit Opland vil den blive berøvet, hvilket vil blive til stor Skade for den. Desuden mener jeg, at det vil gavne Landets Opkomst, hvis hele det sydlige Fyn kunde blive forbundet med en Jernbane, hvilket bliver Tilfældet, hvis Banen fra Nyborg til Bøjden bliver anlagt. Jeg kan heller ikke være af den Mening, at det i Længden vil gjøre Statsbanen nogen Skade, om en saadan Jernbane bliver anlagt, thi jeg skal gjøre opmærksom paa, at medens den fynske Landbostand hidtil navnlig har haft sin Hovedindtægtskilde gennem Kornudførselen, er der nu kommet et Omflag i saae Henseende, idet Landmændene, navnlig af Bondestanden, ere komne til den Overbevisning, at det ikke kan gaa i Længden saaledes at vedblive at udføre Korn. De ere derfor i Færd med at gaa over til Kvægfedning, Svinproduktion osv. Naar Esbjerg Havn bliver aabnet; og naar den, som jeg i haaber, bliver brugbar for Udførselen til England, vil Sydfyn derved komme i nærmere Forbindelse med England, og der vil derved blive tilført Statsbanen en hel Del lokal Trafik, idet Produktudførselen vil gaa ad Statsbanen over Esbjerg Havn til England. Det er derfor min Overbevisning, at Statsbanen vil faae Erstatning i den lokale Trafik for, hvad den taber ved den gjennemgaaende Trafik, som vil gaa over Nyborg—Bøjden til Lydsland. Det er en Selvfølge, at de to Kjøbstæder, jeg har omtalt, med nogen Mistillid se paa Banen fra Svendborg til Odense, isald den her antydede Bane fra Nyborg til Bøjden ikke bliver anlagt. Det er Noget, som Selvfølgelighedsdriften og Omforger for deres egen Eksistens driver dem til. De kunne ikke med Vigeegydhed se paa, at deres Opland bliver truffet fra dem fra begge Sider, uden at de have det i deres Magt at sætte nogen Modstand derimod. Det forekommer mig altsaa, at det vilde være heldigt, om den omhandlede Bane kom i Stand, iser da man jo ikke fordrer noget Tilskud til den fra Statens Side. Der blev derved gjort disse Folk den Indrømmelse, at de fik Lov til at faae en saadan Bane bygget, isald de kunde skaffe Midlerne dertil tilveie. Denne Bane vilde ogsaa være til stor Gavn for den gjennemgaaende Trafik, idet den vilde forkorte Veien fra Sverrig til Lydsland med 12 Mil, og det forekommer mig ikke rigtigt at tvinge Folk til at rejse denne Omvei over Middelfart og Fredericia for at gavne Statsbanen, naar det ogsaa paa den anden Side skaber de lokale Interesser for en saa stor Del af Landet, som Svendborg Amt er. Desuden forekommer det mig at være umuligt, at tvinge Rejsende til at gjøre denne Omvei for Statsbanens

Skuld, da de kunne søge andre Reiseruter og derved undgaa den. Den ærede Ridsfører sagde, at det var af Hensyn til den gjennemgaaende Trafik, at man virkede for Nyborg—Bøjden Banen, men det tror jeg ikke er Tilfældet. Det har viist sig, at Svendborg Amts Beboere ikke ere af denne Mening, idet de have indgivet en Adresse med over 4,000 Underkrifter, skjøndt der saavel i Pressen som ogsaa fra andre Sider er blevet virket stærkt imod den. Der er navnlig blevet hentydet til, at man skulde vogte sig for at underskrive en saadan Adresse og for at virke for Anlægget af en saadan Jernbane, fordi det var Lydsfæse, der stode i Spidsen derfor, fordi det var for tydske Penge, Banen skulde anlægges, og fordi det var muligt, det hentydedes der til, at det kunde visse sig, at den tydske Regjering derved kunde finde Anledning til at indblende sig i Danmarks indre Forhold, ligesom f. Ex. det rumænske Jernbanespørgsmaal. Desuagtet fik Adressen, som sagt, 4,000 Underkrifter, og da den desuden, saavidt jeg veed, støttes af alle Folkethingsmændene for Svendborg Amt eller i det Mindste af Flertallet af dem, er dette et Bevis paa, at Svendborg Amts Beboere have Syn for, at Banen vil gavne Svendborg Amts Udvikling og Opkomst. Det er altsaa ikke alene for den gjennemgaaende Trafiks Skyld, at der virkes for den. Jeg skal altsaa tillade mig at anbefale det omhandlede Forslag til det høie Rthings-Beslutte, og jeg haaber, at man vil stemme for det.

H. Andersen: Jeg skal tillade mig, i Modsetning til den sidste ærede Raler (Lange), at fraraade Endringsforslaget under Nr. 2. Det er jo indlysende, at naar Private — det være sig Fremmede eller Indfødte — komme og gjøre saadanne Tilbud, er det deres Mening, at de ville kunne skaa sig derved, og den Profit, de agte at vinde, ville selvfølgelig være egne Bane tabe. Det er indlysende, og alene af Hensyn hertil vilde jeg være imod dette Endringsforslag, som der her er Tale om, og som gaar ud paa, at der skal kunne gives Koncession paa en Bane fra Nyborg til Bøjden, men jeg vilde ogsaa være imod det af Hensyn til de lokale Forhold. At der kan samles 4,000 Underkrifter i Svendborg Amt paa et Andragende om en saadan Bane, betyder i Bistætheden ikke Meget; thi det er jo en Selvfølge, at det i alt Fald ikke kan skade Amtet, og det koster jo ikke Noget at underskrive et saadant Andragende, naar Tilbudet gaar ud paa, at der ikke skal opoffres Noget fra Beboernes Side. De mange Underkrifter paa et saadant Andragende have altsaa ikke Noget at sige. Naar den ærede sidste Raler mente, at der vilde danne sig Filialer langs med Odense—Svendborg Banen; saa er det rigtigt; men vil det ikke ogsaa blive Tilfældet paa Nyborg—Bøjden Banen, og er det ikke Tilfældet